

Casa lui Onisifor

Casa lui Onisifor

Probabil că vă mai aduceți aminte de Ionatan care nu a vrut să meargă împreună cu un David respins. În persoana lui Onisifor găsim pe cineva al cărui nume nu va fi uitat de-a lungul veșniciei, pentru că el nu numai că a acceptat să urmeze pe un Hristos lepădat și să sufere rușinea Lui, dar l-a căutat și pe Pavel, venindu-i în ajutor de multe ori, în timp ce apostolul era întemnițat al lui Nero într-o închisoare romană. De acolo Pavel scrie urmă-toarele cuvinte: „Știi că cei ce sunt în Asia, toți m-au părăsit” (2 Timotei 1.15). Pavel a lucrat timp de trei ani la Efes, capitala Asiei Mici. Citiți în capitolul 20 din Faptele Apostolilor mișcătoarele cuvinte de rămas bun ale apostolului către bătrânii din Efes; toți plângeau și „au căzut pe grumazul lui Pavel și l-au sărutat” (versetul 37). Dar acum, când Pavel era deținut al Romanilor, aceiași creștini s-au rușinat de el și socoteau un mare risc a se prezenta ca prieteni ai lui. În capitolul 4, Pavel adaugă: „Toți m-au părăsit”, referitor la cei din Asia, cuvinte care includ și pe bătrânii din Efes. Nu trebuie să înțelegem prin aceasta că ei s-au depărtat de Hristos, pentru că mai târziu apostolul Ioan va scrie o scrisoare adunării din Efes, spunându-le și lucrurile bune pe care le știa despre ei. Totuși, deși pe dinafară prosperă, adunarea respectivă se afla în declin spiritual, pentru că părăsise dragostea dintâi (Apocalipsa 2.4). Poate chiar în momentul când l-a „sărutat” pe apostol, Biserica aceasta a început să se depărteze de el. Numai Luca a rămas lângă bătrânul deținut care mai menționează numele câtorva persoane ce nu s-au rușinat de lanțurile sale: preaiubiții lui Acvila și Priscila rămași fideli de-a lungul unei întinse perioade de timp și al căror devotament era la fel de puternic; Trofim, lăsat bolnav la Milet; din adunarea Romei, Eubul, Pudens, Linus și Claudia (2 Timotei 4.21). Ori, tocmai în aceste zile grele vine Onisifor de la Efes în Roma: „De multe ori m-a mângâiat și nu i-a fost rușine de lanțul meu, iar când a fost la Roma, m-a căutat cu multă grijă și m-a găsit. Domnul să-L facă să capete îndurare de la Domnul „în ziua aceea”. Hi știi foarte bine cât a slujit el în Efes” (2 Timotei 1.16-18).

Ce mângâiere să găsești pe cineva ale cărui dragoste și credincioșie să nu slăbească, în timpuri de încercare, care să fie gata a împărtăși rușinea și primejdiile cu care se confrunta bătrânul apostol. În timp ce suferea alături de Pavel, Onisifor avea parte, de asemenea, de batjocorirea lui Hristos. Ca Moise altădată, „el socotea batjocorirea pentru Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile” pe care lumea aceasta i le putea oferi. Este foarte mișcător să vedem aceste câteva persoane atât de unite prin dragostea lor față de Hristos. Cineva a spus: „Devotamentul pentru Isus este cea mai puternică legătură ce poate uni două ființe ome-nești.” Cât de legați trebuie să se fi simțit acești credincioși în timp ce toți ceilalți îi părăseau: bătrânul întemnițat evreu, doctorul grec, oaspetele din Efes! Noi ni-i putem închipui, încercând să pătrundem în gândurile și sentimentele lor. Domnul să ne ajute să rămânem legați în dragostea Lui, sinceri și devotați unii altora în fața celor mai teribile primejdii!

Aveam intenția să vorbesc despre casa lui Onisifor, și iată că m-am depărtat. „Domnul să-și verse îndurarea peste casa lui Onisifor”, scrie apostolul, și mai departe: „Salută pe Priscila și pe Acvila și casa lui Onisifor” (4.19). Toată casa aceasta împărtășește sentimentele capului de familie și toată casa aceasta este încredințată îndurării divine din cauza inimii credincioase și iubitoare a lui Onisifor. Ca lăi de altădată, toată familia se alătură capului ei în a suporta batjocura. Să dea Domnul ca așa să fie și cu familiile noastre!

Domnul Isus este și astăzi lepădat de mulți, și nu puțini sunt aceia care s-au abătut de la Pavel și de la învățătura lui. Chiar dacă mii și mii de oameni acceptă mântuirea prin Isus Hristos, tot mai puțini sunt aceia care ies la El afară din tabără spre a suferi batjocorirea Lui.

O, Doamne, ajută-ne să ne ațintim privirile asupra Ta și umple-ne inimile de dragoste pentru Tine spre a putea, la fel ca Onisifor, să apreciem batjocorirea Ta la justa ei valoare!